

KURIER CZĘSTOCHOWSKI

Nr 87

Wydawnictwo i Redakcja „Kurier Częstochowski”,
Częstochowa, Adolf Hitler Allee 52, Tel. 22 45 i 22 46
Konto pocztowo-częstochowe: Warszawa 656,
Dla ogłoszeń obowiązują cennik Nr 1.

Częstochowa, wtorek 13 kwietnia 1943 r.

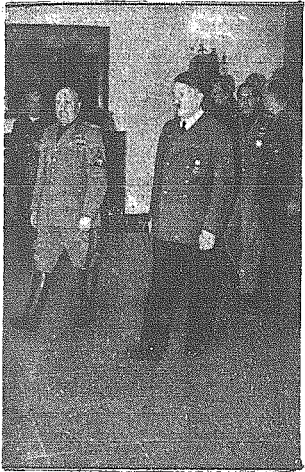
Wychodzi co tydzień. Abonament miesięczny wynosi zł. 4.50 (prócz tego porto 72 gr.).
Zamówienia przyjmowane są przez wszystkie Urzędy Pocztowe w Gen. Gub.

Rok V.

Zdecydowana wola walki aż do ostatecznego zwycięstwa

Spotkanie Hitler-Mussolini

Marsz. Goering, Marsz. Keitel i W. Admiral Doenitz oraz gen. Zeitzler wzięli udział w rozmowach

sztapu generalnego armii lądowej, general Zeitzler.

Niemiecki ambasador w Rzymie von Mackensen oraz włoski ambasador w Berlinie Dino Alfieri, wzięli również udział w spotkaniu.

W toku obszernych rozmów omówiono zarówno ogólną sytuację polityczną, jak również wszystkie zagadnienia wspólnego prowadzenia wojny. We wszystkich dziedzinach, odnoszących się do zarządzeń, jakie mają być wydane, osiągnięto pełne porozumienie.

Führer i Mussolini dali ponownie wyraz zdecydowanej woli własnej oraz swych naródów prowadzenia wojny z pomocą całkowitego nakładu wszystkich sił aż do ostatecznego zwycięstwa oraz aż do zupełnego zlikwidowania jakiegokolwiek niebezpie-

czeństwa, które w przyszłości mogłyby zagrażać obszarowi europejsko-afrykańskiemu od zachodu oraz od wschodu.

Wspólne cele, przyswiecające mocarstwom Osi w dziedzinie obrony cywilizacji europejskiej oraz w dziedzinie praw narodów co do swobodnego rozwoju i wzajemnej współpracy znalazły ponownie potwierdzenie. Zwycięstwo narodów, sprzymierzonych w Pakcie Trzech, ma zabezpieczyć Europie pokój, gwarantując współpracę wszystkich narodów, opartą na fundamentach ich wspólnych interesów oraz dającą rekojmienie sprawiedliwego podziału światowych dóbr gospodarczych.

Rozmowy pomiędzy Führerem i Mussolinim oraz narady ich współpracowników, były nacechowane duchem wielkiej serdeczności.

„Widzieliśmy groby polskie”

Nowe karty gehenny w Unii Sowieckiej

TALLIN, 12 kwietnia. — Do Tallinu przybyło 800 Estończyków, którzy zbiegli z armii sowieckiej i tu podzieliли się swymi wrażeniami z przedstawicielami prasy. — 30-letni Ferdynand Tammana z Tallinu podał korespondentowi dziennika „Eesti Sõna”: „Jeżeli polski rząd emigracyjny w Londynie poszukuje w Unii Sowieckiej zaginionych Polaków, to niech się zwróci tylko do tych Estończyków, którzy przymusowo wcieleni zostali w szeregi armii czerwonej. Myśmy bowiem widzieli ich groby.”

Na łamach wychodzącego w Tallinie dziennika „Maa Sõna” szereg innych Estończyków podaje wysokość strat sowieckich, poniesionych w czasie ofensywy zimowej. Jeden z Estończyków pełnił służbę szofera samochodu ciężarowego w Leningradzie i wywozić musiał trupy z miasta. Według jego oceny w czasie miesięcy zimowych wywieziono z Leningradu przeszło 800.000 trupów.

ANKARA, 12 kwietnia. — Według nadeszłych tu wiadomości, w tych dniach przybyło do Iranu dalszych 15.000 Polaków z sowieckich obozów koncentracyjnych w Uzbekistanie. Transport ten również składa się z większości kobiet i dzieci. Według szacunków niektórych osób, w drodze z obozów koncentracyjnych do Iranu zginęła 1/2 część z powodu głodu, zima i wyczerpania.

Podczas, gdy dawniejsze transporty Polaków, które przybyły jeszcze przed kilkoma miesiącami, skierowano głównie do Indji i Afryki południowej, a przede wszystkim do Rodezji, nowe transporty wyruszyć mają do Meksyku, pod warunkiem oczywiście, że mocarstwa anglo-amerykańskie dostarczą do dyspozycji odpowiednią ilość tonażu okrętowego. Rząd irański wzbrania się udzielać Polakom jakiegokolwiek poparcia, motywując ten krok okolicznością, że sytuacja aprowizacyjna skutkiem okupacji anglo-amerykańsko-sowieckiej już jest napięta do ostateczności.

Z GŁÓWNEJ KWATERY FÜHRERA, 12 kwietnia. — W dniach od 7 — 10 kwietnia 1943 r. odbyło się spotkanie Führera z Mussolinim.

W towarzystwie Mussoliniego znajdowali się: szef włoskiego sztabu generalnego, generał armii Ambrosio, sekretarz stanu dla spraw zagranicznych Bastianini oraz wysi urzędnicy włoskiego ministerstwa spraw zagranicznych i oficerowie Naczelnej Komendy Włoskiej.

Wraz z Führerem przybyli na spotkanie: Marszałek Rzeszy Hermann Goering, minister spraw zagranicznych Rzeszy von Ribbentrop, szef Naczelnej Komendy Niemieckich Sił Zbrojnych, generał marszałek polny Keitel, naczelny dowódca marynarki wojennej, Wielki Admiral Doenitz oraz szef

„Łodzie podwodne zaciskają tchawicę aliancom”

Dr. Göbbels o wojnie lotniczej

ESSEN, 12 kwietnia. — W ramach swego pobytu w mieście Essen, które onegdaj było przedmiotem nalotu brytyjskich samolotów bombowych, minister Rzeszy Dr. Goebbels omawiał szereg kwestyj, związanych z wojną lotniczą, roztrząsając ponadto kilka istotnych problemów, jakie wyłoniły się w związku z obecną wojną.

Ciosy, jak m. in. oświadczył minister, które obecnie spadają na różne okolice Niemiec zachodnich, zrozumieć i właściwie ocenić można jedynie w ramach ogólnych wydarzeń wojennych. Nie wolno przy tym zapominać, że to, co dzisiaj ludność wycierpieć musi w takim czy innym mieście lub też w takim czy innym wypadku, wnet pójdzie w zapomnienie po wojnie. Z ruin powstaną nowe drogi i nowe dzielnice. Niezapomniane jednakowoż będzie wewnętrzne nastawienie, okazywane w tych czasach przez ludność. W czasie tak gigantycznej rozprawy wojennej, w której wojna powietrzna stanowi jedynie pewien odcinek, nie wolno upadać na duchu i zniszczyć sobie nie tylko to, co człowiek sam przy tym stracić może, lecz również te ofiary, jakie ponosi przeciwnik. Anglijczy oświadczą, przy pomocy wojny powietrznej, wyznaczyć mogą znaczne szkody, które jednakowoż nie są decydujące w tej wojnie. Wojna niemieckich ludzi podwodnych natomiast coraz bardziej zakręca im tchawicę. Tu bowiem można już dokonać śmiertelnie. Akcja ta daje się Anglikom dotkliwie w znaki, aniżeli to spowodować może wojna powietrzna, mimo wszelkich wyrządzeń przez nią syków w dobrach materialnych i osobistych.

Rzecz jasna, że apustoszenia, wyrządzone w Anglikom potencjalnie wojennym skutkiem działania ludzi podwodnych, nie są bezopiecznionymi dostarczającymi i dlatego też w danej chwili nie dają się tak boleśnie w znaki, chociaż na dłuższą metę są na pewno dotkliwsze, aniżeli rany, zadane przez an-

gielską wojnę powietrzną. W pewnym oznaczonym okresie czasu również szkody, wyrządzone Anglikom przez łodzie podwodne pod względem materialnym dadzą się bardziej w znaki.

Omawiając obecną sytuację, oświadczył Dr. Goebbels, że problemy, o które pierwotnie chodziło w czasie rozpoczęcia wojny, okazały się mikroskopijnie małymi, wobec skutkiem obecnej wojny transkontynentalnej. We wrześniu 1939 roku nikt, nawet w swych najśmielszych marzeniach, nie byłby się spodziewał, że kiedykolwiek będzie możliwe przeniesienie linii obronnych tak daleko w głąb obszarów przeciwnika, jak to się stało w istocie. I ten czynnik stanowi dla Rzeszy jednorazową szansę.

Straty U.S.A. na Pacyfiku

TOKIO, 12 kwietnia. — Pomiedzy pierwszą bitwą morską koło wysp Salomona w dniu 7. VIII 1942 r. oraz ostatnią potyczką w pobliżu Florydy w dniu 7 kwietnia, Stanu Zjednoczone A. P. poniosły następujące straty:

Zatopiono 111 statków oraz uszkodzono 43 dalsze okręty wojenne. Ponadto zatopiono 87 statków innego rodzaju oraz uszkodzono 9 dalszych. Japończycy zestrzelili 1443 samoloty i zniszczyli 171 aparatów. W tym czasie oddziały japońskie straciły 21 okrętów wojennych, a 45 dalszych jednostek uszkodzonych. Ponadto stracono 15 statków innego rodzaju, a 17 dalszych zostało uszkodzonych. 486 samolotów celowo rzuciono się na obiekty przeciwnika, względnie zaginęło. 145 samolotów poważnie uszkodzono.

Wojska amerykańskie zajęły kolej transirańską

ANKARA, 12 kwietnia. — Wiadomości, według której obecny rząd Iranu powierzył

zarząd i eksploatację kolej transirańskiej pewnemu konsorcjum północno-amerykańskiemu, wyjaśnia doniesienie, według którego wojska amerykańskie bez zapowiedzi zajęły te właśnie linie kolejowa. Oznaczałoby to, iż Amerykanie naruszyli traktat, podpisany w dniu 30 stycznia 1942 roku przez Unję sowiecką, Wielką Brytanię i Iran, a którego art. 3 zapewniał Unii Sowieckiej i Anglii kontrolę nad środkami komunikacyjnymi Iranu.

Budowa kolej transirańskiej rozpoczęła w roku 1938 i prowadząca z Bender Szah nad Morzem Kaspijskim poprzez stolicę Teheran do Bender Szapur nad Zatoką Perską, stanowiła swego czasu świetny sukces rządu szacha Reza Khana. Istnienie tej kolei bezwartościowe było jednym z powodów, jakie w sierpniu 1942 roku skłoniły Anglię i Unję Sowiecką do wargnięcia do tego neutralnego kraju, gdzie po usunięciu szacha zajęto cały jego obszar. Wraz z koleją Bagdad (prowadząca z Basry poprzez Bagdad do Erbil) kolej transirańska stanowi jedną z nielicznych połączeń lądowych pomiędzy mocarstwami anglo-amerykańskimi i Unią Sowiecką.

250.000 robotników francuskich

w Rzeszy

VICHY, 12 kwietnia. — Na posiedzeniu francuskiej Rady ministrów premier Laval podał do wiadomości, iż w czasie od dnia 1 stycznia do 31 marca b. r. do Niemiec wyjechało 250.000 robotników francuskich, by tam pracować w fabrykach niemieckich.

Akcja oczyszczająca w rej. Izjum

Z GŁÓWNEJ KWATERY FÜHRERA, 12 kwietnia. — Naczelna Komenda Niemieckich Sił Zbrojnych komunikuje w dniu 11 kwietnia:

Na froncie wschodnim dzień miał przebieg spokojny, z wyjątkiem skutecznych walk oczyszczających, w rejonie na północny zachód od Izjum. Lotnictwo na różnych odcinkach, przy użyciu znacznych sił, atakowało pozycje sowieckie i zwalkało dowóz nieprzyjacielski oraz obiekty przemysłowe, położone w rejonie na zapleczu nieprzyjaciela.

Na południowy zachód od Tunisu i na zachód od Kairouan, w toku ciężkich zmiannych walk, odrzucono ataki nieprzyjacielskie mające na celu przełamanie frontu, a przeprowadzone przy użyciu przeważających sił i przy poparciu silnych formacji lotniczych. Nieprzyjacielowi zadano częściowo w kontrwypadzie ciężkie straty oraz zniszczono 60 czołgów. Na południowym odcinku udało się wojskom naszym odwrwać od nieprzyjaciela i planowo kontynuować swe ruchy, mające na celu zajęcie nowych pozycji.

Samoloty nieprzyjacielskie rzuciły podczas nocy ubiegłej bezplanowo bomby rozpryskowe i zapalające na teren Niemiec południowo-zachodnich i północno-wschodnich, głównie na otwarte gminy wiejskie. Podczas tych ataków oraz podczas dziesięciu wypadów słabych brytyjskich sił lotniczych w rejonie wybrzeża okupowanych obszarów zachodnich, nieprzyjacieli stracił 13 samolotów.

We wczesnych godzinach porannych dnia 10-go kwietnia doszło na Kanale do krótkiej potyczki między niemieckimi łodziami patrolowymi a trzema brytyjskimi kanonierkami, spośród których dwie ciężko uszkodzone. Jednostki niemieckie nie poniosły żadnych szkód, ani strat.

Z GŁÓWNEJ KWATERY FÜHRERA, 12 kwietnia: — Naczelna Komenda Niemieckich Sił Zbrojnych komunikuje w dniu 10 kwietnia:

Na froncie wschodnim wczoraj nie miały miejsca żadne działania bojowe o poważniejszym znaczeniu.

Na froncie tunetańskim trwa ciężka bitwa obronna przeciwko nieprzyjacielowi, atakującemu przy użyciu wciąż nowych sił. Nasze niewzruszenie walczące wojska odpierały liczne ataki. Kilka włamień zarżęlowo. Na froncie południowym toczą się dalej planowe ruchy wymijające. Niemiecko-włoskie grupy bojowe ciągle na nowe stawały do walki i dopiero po zaletychni i zażartych starciach ustąpiły pod naporem silnie przeważającego nieprzyjaciela. Lotnictwo w nieustannych atakach wspierało ciężko walczące formacje armii lądowej.

Po ataku nekającym na obszar Niemiec zachodnich, przeprowadzonym w późnych godzinach wieczornych dnia wczorajszego przez pojedyńcze samoloty nieprzyjacielskie, bombardowe brytyjskie w nocy zastąpiły ponownie zachodnie obszary Niemiec. W kilku miejscowościach powstały straty wśród ludności i szkody w budynkach. Według nadeszłych dotychczas wiadomości, zestrzelono najmniej 8 kilkomotorowych bombowców.

Przed wybrzeżem norweskim 8 nieprzyjacielskich samolotów torpedowych zatakowało bez powodzenia konwój niemiecki. Jednostki ubezpieczające zestrzeliły 2 spośród atakujących samolotów.

Szybkie niemieckie samoloty bojowe spowodowały wczoraj podczas ataku, przeprowadzonego w locie zniżonym, poważne uszkodzenia w pewnym południowo-angielskim mieście nadbrzeżnym.

Wiółki komunikat wojenny

RZYM, 12 kwietnia. — Wiółki komunikat wojenny z niedzieli brzmi następująco:

W tunetańskim rejonie walk manewr obronny wojsk Osi toczy się dalej w zupełnym porządku. Na centralnym odcinku odparto silny atak nieprzyjacielskich wojsk pancernych, silnie wspieranych przez lotnictwo. Nieprzyjacieli stracił 60 czołgów.

Bombowce nasze skutecznie atakowały nieprzyjacielskie drogi dowozowe i porty myśliwcy niemieccy i włoscy zestrzelili 4 samoloty, a ponad Morzem Śródziemnym samoloty nasze, użyte jako ochrona konwoju powietrznego, zestrzeliły dwa dalsze aparaty.

Formacja lotnictwa brytyjsko-północno-amerykańskiego atakowały Neapol, Cagliari i La Maddalena. W Neapolu kilka budynków zawalilo się częściowo. Wśród ludności było 4-ch zabitych i 84-ch rannych. Trzy 4-motorowe bombardowce spadły do morza, trafione przez myśliwców, podczas gdy czwarty zniszczony został przez artylerię przeciwlotniczą.

W innych miejscowościach liczby ofiar nie zdołano jeszcze stwierdzić.

